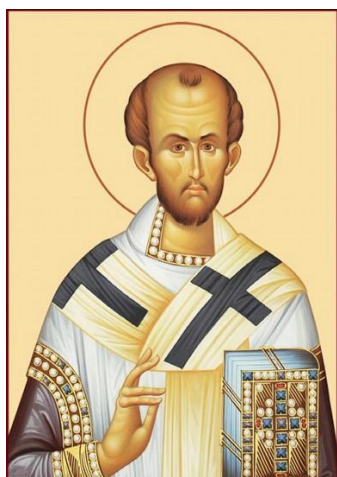

Și, când i-a tăiat capul, s-a văzut o porumbiță, zburând din gura ei, care strălucea mai mult decât aurul și s-a suit spre cer. Apoi, după ce a sosit noaptea, sfânta muceniță s-a arătat părinților săi în mijlocul sfintelor fecioare, îmbrăcată cu o haină mai albă decât zăpada, având o cruce de aur în mâini, purtând o cunună pe cap și zicând: "Iată cât de mare este slava și darul Hristosului meu de care ați vrut să mă lipsiți!".

Părinții ei, văzând în dânsa dorința de nevoiță mucenicească, o opreau de la acea faptă; dar sfânta, ascunzându-se de dânsii, a alergat la cei legați pentru Hristos, s-a prins spre muncire, precum s-a zis și s-a încununat de Domnul nostru Iisus Hristos, Cel ce i-a rânduit o astfel de nevoiță.

(Viețile Sfinților)

CURAJUL ORBULUI DIN NAȘTERE

Sf. Ioan Gură de Aur,
icoană

Nu trebuie să ne oprim să citim Scripturile în fugă, trebuie să le meditați cu multă grijă și atenție, de teamă ca să nu vă aflați dintr-odată opriți.

Evreii pun trei întrebări tatălui și mamei orbului: dacă acesta era fiul lor, dacă el a fost orb, și cum și-a dobândit vederea? Tatăl și mama nu răspund decât la primele două, a treia o lasă fără răspuns. Și ceea ce contribuie mai minunat să confirme minunea ca adevărată, este că nimeni altul decât orbul care și-a primit vederea, și care era vrednic de credință, nu o dovedește și nu vestește felul în care l-a vindecat Iisus Hristos.

"Dă slavă lui Dumnezeu", adică, marturisește că nu Iisus Hristos te-a vindecat. "Noi știm că Omul Acesta este un păcătos", au spus fariseii. Ei nu-i spun deschis și cu îndrăzneală: neagă că Iisus te-a vindecat; ci sub haina de evlavie ei vor să-l înșele prin adresarea dacă ar putea.

Orbul din naștere le răspunde cu curaj și dă slavă lui Dumnezeu. "Dacă este un păcătos, eu nu știu" adică, acum eu nu răspund la acelea, și nu explic sentimentul meu; ceea ce știu eu foarte bine, ceea ce aș putea eu afirma acum, este că dacă acesta ar fi fost un păcătos, el n-ar fi făcut asemenea semne.

Prin aceste cuvinte el înlătura orice bănuială și despre persoana sa și despre mărturia sa, făcând să se vadă în mod clar că a povestit în mod simplu faptul așa cum s-a petrecut, fără stricăciune, fără a adăuga nimic prin lingușire sau din complacere.

Cum fariseii nu puteau deci să întunece nici să împiedice un lucru împlinit, ei revin să cerceteze materia cu care s-a făcut această vindecare.

Ei reiau primele răspunsuri și încearcă să le strice prin întrebări dese, ei îi zic orbului: "Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?"

Ce răspunde el?

Fiindcă i-a învins și i-a încurcat, el nu le mai vorbește cu blândețe. Căci atâta cât a avut nevoie această faptă de cercetare și de informare, el a povestit fapta cu multă reținere și cu modestie: dar după ce s-a făcut stăpân, și după ce a dobândit asupra lor o victorie strălucită, el îi atacă din partea sa cu curaj și cu îndrăzneală, și le răspunde: "V-am spus cum și n-ați auzit? Ce voiți să auziți iarăși? Nu cumva voiți și voi să vă faceți ucenici ai Lui?"

Ați văzut-o, această îndrăzneală cu care un sărac cerșetor le vorbește cărturarilor și fariseilor? Atât este de puternic adevărul, minciuna este slabă și neputincioasă. Adevărul dintr-un om din rândul poporului, face un personaj strălucit și mare; minciuna dimpotrivă, coboară și din om mare îl face de nimic. Orbul se unește cu ucenicii; căci acest cuvânt "și voi" arată că el este ucenic al lui Iisus Hristos. El îi atacă apoi, și-i ocărăște destul de tare.

(Sf. Ioan Gură de Aur, Omilia 58)